

tragning, vil komme til det Resultat, at Mølle-
 skylden bør ophæves strax, eftersom de faste
 Eiendomme, qva faste Eiendomme, ogsaa tabe.
 Jeg troer, at den egentlige Uindfyldning for,
 at Udvalget ikke har indstillet, at Mølle-
 skylden ophæves strax, har Udvalget søgt i Hen-
 synet til Finantserne. Jeg maa nu tillade mig
 at bemærke, at, naar man tager baade Grub-
 beværtsafgiften og Mølle-
 skylden tilsammen, saa er her kun Spørgsmaal om en Sum af 34200
 Rbd., og jeg mener dog virkelig ikke, at, naar
 man troer, som jeg idetmindste for mit Ved-
 kommende troer, at denne Eftergivelse er be-
 grundet i Retfærdighed, det er saa stor en
 Sum, at Storrelsen deraf skulde kunne for-
 hindre, at man eftergav den. Ifald man
 imidlertid skulde finde, at det er for stor en
 Sum for Finantserne at eftergive, og man
 paa en Maade, om jeg saa tør udtrykke
 mig, vil gaae ind paa at prutte med
 Møllerne om denne Eftergivelse, saa kunde
 man jo lade Grubbeværtsafgiften blive staaende,
 hvilken udgjør et Beløb af 11,600 Rbd., hvor-
 ved Eftergivelsen kun blev 22,600 Rbd., og
 den Sum skønner jeg dog virkelig ikke er saa
 betydelig, at der kan være Spørgsmaal om
 — jeg tør idetmindste ansee det for bestemt —
 at Statskassen ikke skulde være istand til at
 bære dette Tab, saa meget mere som Finants-
 ministeren netop i disse Dage ved Fremlægge-
 sen af et Lovudkast paa et andet Sted, hvor
 der er Spørgsmaal om en Erstatning af
 750,000 \$., som skulde betales i 13 Aar,
 altsaa et Beløb af over 50,000 om Aaret, har
 erklæret, at Statskassen meget let vil kunne
 bære denne Udgift, og det er i det samme Ud-
 kast, hvortil jeg herved sigter, tillige udtalt, at
 det er Regjeringens Anskuelse, at der i den om-
 talte Sag heller ikke foreligger en streng Ret
 til Erstatning, men, naar Erstatning skulde
 indrømmes, da vilde den alene kunne begrundes
 paa Billighedshensyn. Der staaer paa Dags-
 ordenen idag en anden Sag, hvor der ogsaa
 meget let kan blive, og hvor der strax vil blive
 Spørgsmaal om en meget betydelig Udtælling
 fra Statens Side, ligesom jeg ogsaa maa til-
 lade mig at henvise til en anden Eftergivelse,
 som nu falder mig ind, der blev i forrige Ses-
 sion bevilget, nemlig en Nedfattelse af Tolde-

paa Biiin. Jeg tør troe, at der i disse Til-
 fælde, som jeg her har tilladt mig at berøre,
 ikke foreligger en saadan Retfærdighedsgrund
 til at bevilge den Eftergivelse eller den Udgift,
 som har fundet Sted, som der foreligger i dette
 Tilfælde. Jeg har tilladt mig i begge mine
 Vædringsforslag at indstille, at de enkelte Af-
 gifter ikke skulde bortfalde, førend den 1ste Ja-
 nuar 1853; min Hensigt hermed har været, at
 Sagen ikke skulde komme i Collision med Fi-
 nantsloven, ligesom jeg ogsaa har tilladt mig
 at optage Bestemmelsen om, at ikke alene Mølle-
 skylden skulde bortfalde, men at ogsaa de Be-
 stemmelser, som der ere fastsatte om Mølle-
 skyldens Ansættelse, skulde ophæves. Min Hensigt
 dermed har været at tage Hensyn til det Til-
 fælde, at der nu i Aar kunde blive Spørgsmaal
 om at ansætte Mølle-
 skylden, ligesom jeg ogsaa vil forhindre, at man muligens skulde lade Mølle-
 skylden blive staaende eller gjenindsføre hele
 Mølle-
 skylden og derved faae Leilighed til at
 paalægge dem andre Skatter eller Afgifter.
 Den Indstilling, jeg har tilladt mig i den sidste
 Pasus af mit subsidiaire Vædringsforslag, er
 ordret Bestemmelsen i Lovudkastets § 9 om
 Meelmøller og Meelvarne, anvendt paa Gryn-
 møller og Grynvarne. Jeg skal saaledes med
 disse Par Ord tillade mig at anbefale mine
 Vædringsforslag til det høitærede Thing.

Indenrigsministeren: Thingets Me-
 ning om dette Forslag maa isærdeleshed berø-
 pe, hvilken af de to Anskuelser det vil an-
 tage, enten, at de nuværende Mølleres Til-
 stand i de forestaaende 15 Aar bliver forværret,
 at deres Næring bliver ringere, at det er en
 rigtig Skildring af Forholdet, at deres Kapi-
 taler ville blive dem opsagte, at de ingen Aar
 kunne faae o. s. v., eller om den anden An-
 skuelse, at deres Tilstand i disse 15 Aar,
 hvori der er givet dem Fortrin til nye Møllers
 Anlæg baade paa Landet og i Kjøbstæderne,
 og hvort der er givet dem udelukkende Ret i
 Forhold til Næringsdriften, i Almindelighed
 bliver bedre, end den er under det nuværende
 Bevillingssystem, hvor der ikke nægtes Nærings-
 brugerne i Kjøbstæderne Ret til at anlægge
 Møller, ei heller paa Landet Bevilling til at
 anlægge Møller til Udsørsel, naar Omstændig-
 hederne tale derved. Jeg antager, at Mølleier-